

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219623
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117219623.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobkyne: C. S., T.. XX.X.XXXX, H. R. XX, XXX XX R., právne zastúpenej JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, právne zastúpený De minimis, spol. s.r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 19Csp/198/2017 - 101 zo dňa 7.3.2018, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu 243,39,- Eur do 7 dní od doručenia uznesenia.

II. M e n í uznesenie vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti tak, že ukladá žalovanému povinnosť pre účely zabezpečenia výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu 135,- Eur do 7 dní od doručenia uznesenia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením uložil žalovanému povinnosť pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobkyňi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu vo výške 243,39 Eur do 7 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia a v prevyšujúcej časti návrh žalobkyne zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a s listinami pripojenými k návrhu súd považuje návrh za dôvodný v časti uloženia povinnosti žalovanému zložiť do úschovy na súde peňažnú sumu 243,39 Eur pokrývajúcu uplatnený nárok žalobkyne, povinnosť zložiť predbežne zábezpeku do úschovy súdu v uvedenej výške nie je v nepomere k uplatnenému nároku žalobkyne a nie je spôsobilá ohroziť podnikateľskú činnosť žalovaného, a preto súd návrhu v tejto časti vyhovel. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 CSP). V prevyšujúcej časti preto súd návrh ako nedôvodný zamietol.

2. Proti uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa ak žalovaný.

Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že za situácie, že súd prvej inštancie správne v uznesení konštatoval záver o dôvodnosti uplatneného nároku žalobkyne, pričom rovnako argumentuje aj osvedčenosť základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti obavy o budúcej vymožitelnosti nároku žalobkyne je úvaha súdu vo vzťahu k trovám konania nesprávna. Trovy konania resp. ich náhrada v úspešnom súdnom spore môže pre prípad ich nevymožitelnosti spôsobiť žalobkyňi ujmu. Navrhla, aby odvolací súd zmenil uznesenie v jeho zamietavej časti a vyhovel návrhu aj čo do trov konania.

Žalovaný namietal, že je splnená podmienka podľa § 324 ods. 3 CSP, t. j. že nemožno nariadiť zabezpečovacie opatrenie. Zdôraznil, že nie je v úpadku, pretože nie je platobne neschopný a nie je ani predĺžený. Okresný súd nesprávne posúdil povinné kumulatívne splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhol napadnuté uznesenie vo vyhovujúcom výroku zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania, vrátane odvolacieho.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné. Odvolanie žalovaného dôvodné nie je.

4. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Neodkladné opatrenie nemožno vydať iba na základe tvrdení strany bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o potrebe neodkladnej úpravy pomerov a dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

5. Pokiaľ ide o výrok, ktorým súd prvej inštancie čiastočne vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia čo do sumy 250 Eur, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v danom prípade osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

6. Z výpisu obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vložka 23439/B vyplýva, že spoločnosť Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 49, 080 01 Bratislava od 04.04.2018 zmenila obchodné meno na Endepro, s.r.o.. Z obchodného registra tiež vyplýva, že spoločnosť vstúpila do likvidácie dňa 01.03.2018 a predmetom jej činnosti sú už len administratívne služby. Poskytovanie úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov bolo jedným z predmetov činnosti Provident Financial, s.r.o. len do 26.01.2018.

7. Na internetovej stránke <https://www.provident.sk/> je uverejnený oznam, že spoločnosť od 18.12.2015 neposkytuje spotrebiteľské úvery. V sekcii Informácie pre zákazníkov je uvedené, že: „Zákazníci, ktorí dostali oznámenie o postúpení pohľadávky na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., v prípade akýchkoľvek dotazov obracajte sa na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o.“.

8. Z výročnej správy žalovaného za rok končiaci sa 31.12.2016, ktorá je súdu známa z iných totožných konaní žalovaného, taktiež vyplýva, že spoločnosť (žalovaný) prestala od 18.12.2015 poskytovať nové úvery a bolo prijaté rozhodnutie o ukončení úverového portfólia v rokoch 2016 a 2017. V dôsledku obmedzenia podnikateľských činností bolo počas roka 2016 zatvorených 5 regionálnych pobočiek a taktiež došlo k zníženiu počtu zamestnancov. Výročná správa ďalej uvádza, že spoločnosť dosiahla za rok končiaci sa 31.12.2016 zisk 11.956.972 Eur, pričom za rok 2015 bola v strate vo výške 44.884.893 Eur. Spoločnosť teda vykazovala záporné vlastné imanie, ktoré predstavovalo 16.205.010 Eur (za rok 2016). V sekcii kľúčových finančných výsledkov je uvedené aj to, že spoločnosť počas roka 2016 nevyvalovala náklady na činnosť v oblasti výskumu a vývoja a v zahraničí nemá dcérske spoločnosti.

9. Z vyššie uvedených zistení možno vyvodiť záver, že všetky postupy žalovaného smerujú k jeho zrušeniu a následnému zániku. Z internetovej stránky žalovaného ako aj z rozhodovacej praxe je odvolaciemu súdu známe, že spoločnosť postupuje svoje pohľadávky na iné spoločnosti, a to najmä na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o.. Žalovaný taktiež nevlastní žiaden majetok, pričom jeho jediným majetkom sú iba finančné prostriedky z pohľadávok voči jeho klientom, ktorých počet je neurčitý.

10. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v žalovanej spoločnosti prebieha riadený proces, ktorý sprevádza ukončenie podnikateľských aktivít žalovaného, a teda existujú aj dôvodné obavy žalobkyne, že súčasná obmedzená činnosť žalovaného, výsledky hospodárenia, majetok žalovaného, postúpenie pohľadávok na iné spoločnosti nedávajú dostatočnú záruku budúcej vymožitelnosti jej nároku.

11. K námietke žalovaného týkajúcej sa možnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd dodáva, že civilné sporové konanie je konanie návrhové a je ovládané zásadou kontradiktórnosti, pričom žalobkyňa navrhla nariadiť neodkladné opatrenie a z obsahu spisu nevyplýva existencia majetku, na ktorý by bolo možné efektívne zriadiť záložné právo v rámci inštitútu zabezpečovacieho opatrenia.

12. Odvolací súd konštatuje, že na základe vyššie uvedených skutočností je záver súdu prvej inštancie správny, pretože žalobkyňa osvedčila, že konanie žalovaného smeruje k ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti. V prospech uvedeného záveru svedčí aj to, že v danom prípade ide o také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obo/144/97). Podľa názoru odvolacieho súdu existuje dôvodná obava o budúcej možnej vymožitelnosti nároku žalobkyne. Obmedzenie podnikania iba na administratívnu činnosť, keď v minulosti hlavným zdrojom zisku bolo poskytovanie úverov, jednoznačne napĺňa predpoklady pre dôvodnú obavu o ohrozenie možného výkonu rozhodnutia.

13. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil.

14. Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vyhovieť v celom rozsahu, lebo peňažná suma, ktorú žalobkyňa navrhla zložiť do súdnej úschovy predstavuje hodnotu žalovanej pohľadávky vo výške 243,39 Eur a vzniknuté trovy konania ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia si žalobkyňa vyčíslila sumou cca 135 Eur, po zaokrúhlení teda 380 Eur.

15. Potrebu vyhovieť návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia aj čo do trov konania, považuje odvolací súd za dôvodnú, pretože úvaha, či bude žalobkyňa v konaní vo veci samej úspešná alebo neúspešná platí aj vo vzťahu k výsledku konania vo veci samej. Keďže však súd prvej inštancie a zároveň aj odvolací súd sa zhodne ustálili na tom, že v danom prípade vzhľadom na všetky okolnosti žalobkyňa osvedčila, že tu existuje obava, že exekúcia bude ohrozená a je potrebné žalovanému uložiť povinnosť zložiť do úschovy súdu nárok čo do hodnoty žalovanej pohľadávky, je potrebné uložiť žalovanému povinnosť zložiť o úschovy súdu aj nárok na uplatnené trovy konania, pretože aj vo vzťahu k nim existuje dôvodná obava, že by budúca exekúcia mohla byť ohrozená.

16. Pretože neboli splnené zákonné podmienky na potvrdenie a ani pre zrušenie uznesenia v napadnutej časti, odvolací súd uznesenie čo do jeho zamietavej časti podľa ust. § 388 Civilného sporového poriadku zmenil a návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel aj v časti trov konania.

17. O trovách prvoinštančného aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po skončení konania vo veci samej (§ 262 C.s.p.)

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).